

BIBLICKÉ ÚKOLY

1962

1. čtvrtletí

MOC KRVE KRISTOVY

POŽEHNÁNÍ
DENNÍHO STUDOVÁNÍ
SLOVA BOŽÍHO

„Krása a bohatství slova Božího působí přetvořujícím vlivem na mysl i povahu věřícího člověka.“

„K zesílení našeho rozumu se nehodí nic lépe, než zpytování Písma svatého. Žádná kniha není tak způsobilá k povznesení našich myšlenek, k zesílení duševních sil, než hluboké, ušlechtilé pravdy biblické. Kdyby slovo Boží bylo zpytováno tak, jak by se mělo zpytovat, pak by se u lidí shledal takový stupeň porozumění, ušlechtilosti povahy a vytrvalosti v předsevzetích, s jakým se zřídka kdy setkáváme.“

Čím více zpytujeme Písmo svaté v pokore a bez předsudků, tím větší bude náš zájem o jeho studium. Každý den bychom se z něj měli naučit něčemu novému.

1. ÚKOL — DNE 6. LEDNA 1962

Obětní krev v plánu vykoupení

Zlatý verš: Jan 3, 16.

ÚČEL SMÍRČÍ OBĚTI: Oběti smíření byly stanoveny Bohem, aby člověku připomínaly jeho hříchy a přiměly jej k tomu, aby jich litoval a vyznával svou víru v zaslíbeného Vykupitele. Byly určeny, aby vstípily padlému lidskému pokolení svatou pravdu, že to jest hřích, který byl příčinou smrti. Pro Adama bylo první obětování neobyčejně trapným obřadem. Musel pozvednout svou ruku proti životu, který mohl dát jen Bůh. To bylo poprvé, co užíval smrt. Věděl také, že kdyby byl zůstal poslušný Boha, nebyl by musel umírat ani člověk, ani obětní zvíře. Když zabíjel nevinné obětní zvíře, chvěl se pomyšlením, že pro jeho hřích musí být prolita krev neposkrvněného Beránka Božího. Tento výjev mu způsobil hlubší a živější pochopení velikosti jeho provinění, které nemohlo usmířit nic menšího než smrt drahého Syna Božího. Užasl nad nekonečnou dobrotivostí, jež dovedla dát takové výkupné, aby zachránila hříšníka. Hvězda naděje osvětila temnou a strašnou budoucnost a vysvobodila jej z úplné beznaděje.

PLÁN VYKOUPENÍ — VELIKÉ BOŽÍ TAJEMSTVÍ

1. Až kam sahá plán vykoupení? Zj. 13, 8; Řím. 16, 25.

Plán vykoupení nebyl stanoven teprve po pádu Adama. V plánu vykoupení zjevil Bůh tajemství, které bylo skryté od časů věčných. V něm roz-

vinul zásady, které od věčnosti tvořily základ jeho trůnu. Otec a Kristus věděli od počátku o odpadnutí satana a pádu člověka, k němuž došlo pro podvodnou moc odpůrcovu. Bůh nenařídil, aby existoval hřích, ale předvídal jeho vznik a učinil opatření, jak čelit tomuto hroznému stavu. Jeho láska k lidem byla tak veliká, že byl hotov vydat svého jednorozeného Syna, „aby každý, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“

2. Jakým způsobem se uskutečnil úradek Boží, týkající se vykoupení člověka? Jan 3, 16; Tit. 2, 14.

Milosrdenství a soucit naplnilo Božství. Otec, Syn a Duch svatý navrhli plán vykoupení. Aby se tento plán vykoupení mohl uskutečnit, bylo navrženo, že Kristus, jednorozený Syn Boží, podstoupí dobrovolnou oběť za hřích. Kdo může vystihnout hloubku této lásky! Bůh takto zabránil lidem říci, že by pro lidstvo mohlo být učiněno ještě více. V Kristu dal Bůh lidem všechno. To je láska! Přemýšlení o této lásce má naplnit člověka nevyslovitelnou vděčností! Kdo se ponoří do této lásky, ten bývá očištěn od všelikého sobectví. Tato láska vede učedníky Kristovy k sebezapření, takže berou na sebe kříž a následují svého vykupitele.

3. Jak znělo první oznámení plánu vykoupení? 1. Mojž. 3, 15.

Nebeští andělé vyložili podrobně našim prarodičům plán, jenž byl určen pro jejich blaženost. Adamovi a Evě bylo zajištěno, že i když velice zhřešili, přece nemají být úplně ponecháni vládě satanově. Syn Boží se nabídl, že usmíří jejich provinění svým vlastním životem. Pokáním a ví-

rou v Krista se budou moci opět státi dítkami Božími.

SMÍRČÍ OBĚŤ — ČIN VÍRY PRAOTCŮ

4. Proč byla oběť Ábelova Bohu příjemná a Kainova nikoli? 1. Mojž. 4, 3—5; Žid. 11, 4.

Ábel pochopil veliké zásady vykoupení. Uznával sebe za hříšníka a viděl, že mezi ním a Bohem stojí hřích a trest za hřích — smrt. Přinesl zabitě zvíře, obětovaný život, a uznával tak požadavek zákona, který byl přestoupen. Prolitou krví pohlížel na budoucí oběť umírajícího Krista na kříži Golgoty, a vírou ve smíření, které právě zde mělo být učiněno, obdržel svědectví, že jest spravedlivý a jeho oběť přijata.

5. Co učinil Noe, když opustil koráb? Jak se zachoval Bůh k jeho oběti? 1. Mojž. 8, 20—22.

6. Jak se Abrahám ještě více seznámil s božskou pravdou o smírčí oběti, když mu dorostl Izák? 1. Mojž. 22, 2—13; Žid. 11, 17—19.

I andělé těžko porozuměli tajemství vykoupení, těžko chápali, že vládce nebes, Syn Boží, musí zemřít za hříšné lidi. Když byl Abrahámovi dán rozkaz, aby obětoval svého syna, byl vyburcován zájem všech nebeských bytostí. S největší pozorností bděli nad splněním každé jednotlivosti příkazu. Když Abrahám na Izákovu otázku: „Kdež jest hovádko k zápalné oběti,“ odpověděl: „Bůh opatří sobě hovádko k zápalné oběti,“ a když byla zadržena otcova ruka, vztažená k zabití svého syna, a když byl obětován místo Izáka skopec, kterého Bůh vyvolil — tu se rozlilo světlo nad

tajemstvím vykoupení, a i andělé zřetelněji pochopili podivuhodné opatření, které učinil Bůh pro vykoupení lidstva.

7. Kterými slovy obnovil Bůh smlouvu s Abrahámem? Kdo je pravým dítětem Abrahámovým? 1. Mojž. 22, 16—18; Gal. 3, 6—9. 16. 29.

KREV ZNAMENÍM ZÁCHRANY

8. Za jakých okolností ustanovil Bůh slavnost veliké noci? 2. Mojž. 12, 1—10.
9. Pro které znamení byli Izraelité zachráněni? 2. Mojž. 12, 11—13.

Pán prošel Egyptem, aby vykonal soud, ale Izraelity milostivě pomínil. V tomto zásahu je znázorněna dvojí služba Kristova. Jednak znázorňuje soud na konci času, jednak jeho smrt na Golgotě. Vykonání soudu mohlo odvrátit jen použití krve. V tom je skryté hluboké tajemství velikonočního Beránka, které bylo cele pochopeno teprve 1500 let později, když Kristus, „Beránek náš velikonoční“, byl zabit za hříchy světa.

10. Jakým způsobem bylo použito krve a s jakým výsledkem? Jak dalece se zjevil Kristus ve velikonočním beránku? 2. Mojž. 12, 21—23; 1. Kor. 5, 7b.
11. Jak se zachoval lid vůči nařízení Božímu? Jak byla jejich víra odměněna? 2. Mojž. 12, 27b. 32.

Lid musel osvědčit svou víru poslušností. Proto všichni, kdož očekávají záchranu v krvi Kristově, mají uznat, že také sami musejí něco činit, aby

si zajistili své vykoupení. Zatím co nás jedině Kristus může vykoupit od trestu za přestoupení, musíme se odvrátit od hříchu a obrátit se k poslušnosti. Člověk dochází vykoupení pro víru, nikoli pro skutky; musí však svou víru dokázat skutky.

PODSTATA OBĚTI ZA HŘÍCH

12. Čeho bylo zapotřebí, aby oběť první smlouvy byla účinná? Žid. 9, 14. 15.

Izraelité byli seznámeni se slavnostní výstrahou, že ten, kdož zůstal nečistý a neočistil se, bude vyloučen ze společenství lidu Božího. V tom je naučení i pro nás. Tehdy bylo nutné, aby se nečistí očistili pokropením krví. Oč důležitější je dnes pro nás, abychom dovolili očistit svá srdce krví Kristovou.

---

2. ÚKOL — DNE 13. LEDNA 1962

Obětní krev v Izraeli

Zlatý verš: 2. Mojž. 24, 8.

ÚČEL SLUŽBY VE SVATYNI: Když lid izraelský u Sinaje vstoupil ve slavnostní smlouvu s Bohem a slíbil, že bude zachovávat jeho příkazy a všechno, co od něho požaduje, pokládal Bůh za nutné upevnit tuto smlouvu slavnostním obřadem. O tom pojednává dnešní úkol. Musíme mít stále na zřeteli, že pro účinnost smlouvy se vyžadovalo prolévání krve a kropení krví. Lid

svým příslibem vstoupil ochotně do této smlouvy slovy: „Cožkoli mluvil Hospodin, činíti a poslouchati budeme.“ Pán se zavázal, že bude jejich Bohem, králem a ochráncem a že splní všechna zaslíbení, která dal jejich otcům.

Všechna služba ve svatyni, která byla ustanovena po uctívání zlatého telete u Sinaje, se točila kolem obětování krve. Takto všechny slavnostní obřady včetně velikého dne smíření poukazovaly na budoucí smíření v Kristu. „V kteréžto vůli posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou.“ Žid. 10, 10.

SMLOUVA U SINAJE

1. Jakou slavnostní smlouvu uzavřel Bůh se svým vyvoleným lidem, když se Izrael utábořil u Sinaje? Na čem spočívala tato smlouva? Skrze co byla účinná? 2. Mojž. 24, 3—8; Žid. 9, 18—20.

Vypadá to tak, jakoby smlouva spočívala jen na poslušnosti; nabyla však své účinnosti teprve skrze krev. Krev byla kropena částečně na oltář a zčásti na lid; to naznačovalo, že Bůh i lid chtějí učinit zadost požadavkům uzavřené smlouvy. Lid však neuznával ani svou hříšnost ani svou nemožnost zachovat smlouvu vlastní silou. Bůh je musel poučit, že bez Krista a jeho smírčí krve nemohou mít sílu k poslušnosti ani nemohou dosáhnout odpuštění pro své přestoupení.

2. Kdy a jak porušil lid svou smlouvu s Bohem? Jaké následky to přivedilo? 2. Mojž. 32, 1—10.
3. Jakou milost prokázal Bůh lidu na přímluvu Mojžišovu? 2. Mojž. 34, 1. 4—10. 27. 28.

Tento lid byl svědkem vyhlášení zákona, velebnosti a slávy, která se při tom mocně projevila, takže se chvěl strachem. A přece uplynulo jen několik týdnů a porušili smlouvu s Bohem a klaněli se ulitému obrazu a vzývali jej. Nemohli však očekávat milost od Boha ze smlouvy, kterou porušili. Když uznali svou hříšnost a naléhavost odpuštění, přišli k poznání, že potřebují Spasitele, který je zjeven ve smlouvě s Abrahámem a nastiněn oběti. Vírou a láskou byli nadále spojeni s Bohem, jejich osvoboditelem od jha hříchu.

Nová smlouva se rovněž zakládala na zákoně Božím a požadovala bezpodmínečnou poslušnost. Byla učiněna opatření, aby hříšník mohl dosáhnout odpuštění, jak to oběti za hřích znázorňovaly.

SVATYNĚ A OBĚTNÍ SLUŽBA

4. Jaký příkaz byl vydán po uzavření smlouvy na Sinaji? Kdo určil jednotlivosti služby ve svatyni? 2. Mojž. 25, 8. 9. 40. Žid. 9, 1—5.

Vykupitel byl spatřován v oběti na obětním oltáři. S oblakem kadidla vystupovala z každého srdce modlitba, aby Bůh přijal oběť, vyjadřující víru ve Vykupitele. Náš Spasitel přišel na tento svět a prolil svou krev jako oběť a předkládá ji svému Otci v nebeské svatyni. Přestupník zákona Božího nalézá své odpuštění dnes právě tak jako tehdy jen v zásluhách krve Ježíšovy, přichází-li k Bohu kajicně a věří-li v Pána Ježíše Krista.

5. Jak byla posvěcena svatyně se všemi nádobami ke službě Bohu? Jak byli posvěceni Árón a jeho synové ke kněžské službě? Žid. 9, 21. 22; 3. Mojž. 8, 10—15. 22—24, 30.

Bůh sám dal přesný návod pro službu a posvěcení svatyně. Musíme si však uvědomit, že obětování krve bylo v celém konání nejdůležitější. Nejvyšší kněz Árón musel být oděn ve svaté roucho, které bylo zhotoveno podle jasného Božího příkazu. Kněžský oděv s náprsníkem a přikrytím hlavy měl připomínat účastníkům svatost Boží, jejímž zástupcem byl Árón ve své kněžské službě. Avšak to, co Árona posvěcovalo ke kněžské službě a v čem dosahoval odpuštění hříchů, nebyla jeho svatá roucha, nýbrž krev. „Bez krve vylití nebývá odpuštění vin.“ (Žid. 9, 22.) Jako prostředník Izraele byl Árón předobrazem Krista, našeho nejvyššího kněze v nebeské svatyni.

6. Jak docházelo ke smíření jednotlivců ve službě svatyně? 3. Mojž. 4, 27—35.

Nejdůležitější částí denních bohoslužeb byla služba pro jednotlivé osoby. Těmito slavnostními obřady byl hřích prostřednictvím krve přenášen na svatyni. V některých případech nebyla krev vnášena do svatyně. Z takových obětí musel kněz jísti maso podle příkazu, který Mojžíš dal synům Áronovým. „Poněvadž ji dal vám, abyste nesli nepravost všeho množství k očištění jejich před Hospodinem.“ Obojí postup představoval rovněž přenášení hříchů z pokání činícího účastníka na svatyni.

7. Které další oběti vyžadovala služba od jednotlivých osob? 3. Mojž. 5, 5. 6. 9.

(Z nedostatku času není možné, abychom uvažovali o všech obětech. Jsou však zahrnuty ve 3. Mojž. 7, 37. 38.) Kropení krví při různých obětech se dělo tím, že krev byla přenášena na oltář

a tím před Hospodina. „Nebo duše všelikého těla ve krvi jest, já pak oddal jsem vám ji k oltáři, k očišťování duší vašich.“ (3. Mojž. 17, 10. 11.) Jinými slovy: Krev neboli život zvířete (znázorňující krev Kristovu) byla Bohem milostivě přijata jako právoplatná náhrada za krev neboli život toho, který obět znázorňoval.

DEN SMÍŘENÍ

8. Které určité předpisy se vztahovaly na den smíření? Co musel učinit lid? Kolik jich bylo zahrnuto do služby očišťování? 3. Mojž. 16, 29—34.

Nejen svatyně svatých sama, ale i služba kněží měla „sloužit podobenství a stínu nebeských věcí.“ Byla proto velmi důležitá a Pán prostřednictvím Mojžíše dal určité a důrazné vysvětlení, na každý bod této předobrazné služby. Bohoslužby ve svatostánku byly dvojí: služba každodenní a výroční. Denní služba se konala u obětního oltáře v předsíni stánku úmluvy a ve svatyni, kdežto výroční služba se vykonávala ve svatyni svatých.

9. Která obětní zvířata byla k této zvláštní službě zvolena? Jakým způsobem se musel Áron posvětit, než vstoupil do svatyně svatých? 3. Mojž. 16, 3—6. 11. 14.
10. Co se stalo s kozlem, na kterého padl los Hospodinův? Jaký účinek měla tato služba na hříchy Izraele? 3. Mojž. 16, 9. 15—19; Žid. 9, 7.
11. Co se stalo s kozlem, na kterého přišel los Azazel? 3. Mojž. 16, 10. 20.—22.

Touto výroční službou učil se lid důležitým pravdám o smíření. Po celý rok přinášenou smírčí obětí byl přijímán zástupce za hříšnika; avšak krev obětního zvířete nesplnila úplné smíření za hřích. Ona opatřila pouze prostředek, kterým se přenášel hřích na svatyni. Tím, že hříšnik obětoval krev, uznával autoritu zákona, vyznával vinu svého přestoupení a svým jednáním dokazoval svou víru v toho, který snímá hříchy světa.

KRISTOVA SLUŽBA V NEBI

12. Jak dalece zobrazovala služba dne smíření službu Kristovu? Žid. 9, 24—28; Zj. 20, 2. 8—10.

---

3. ÚLOHA — 20. JANUÁRA 1962

Výpovede prorokov a Krista o kríži

Základný verš: Iz. 53, 5.

PLNOSŤ ČASU: „Ale keď prišla plnosť času, poslal Boh Syna svojho, ... aby vykúpil tých, čo sú pod zákonom, aby sme prijali synovstvo.“ Gal. 4, 4. 5.

Patriarchovia a proroci všetkých čias predpovedali príchod Spasiteľa. Každá obeť bola predobrazom Jeho obete a preliatia vlastnej krvi. Daniel predpovedal presný čas Jeho ukrižovania. Za stáročia však ľud stratil skoro všetkú nádej. Hovorilo sa: „Dni sa preťahujú, a zahynie každé, nesplní sa niktoré videnie.“ (Ez. 12, 22.) Keď Kristus konečne prišiel, nepoznali Ho. Ba ani uče-

níci nepochopili Jeho úlohu a zdráhali sa uveriť Jeho výpovediam o utrpení, ktoré na Neho doľahne. Len po Jeho smrti porozumeli Jeho poslaňiu. Od tej doby sa Jeho obeť, vzkriesenie a druhý príchod stali stredom ich kázania.

PREDPOVEDE O KRÍŽI

1. Ako predpovedal Izaiáš Kristovo utrpenie? Čo bolo príčinou Spasiteľovho utrpenia? Iz. 53, 3—8.
2. Čím sa mala stať Kristova obeť? Aký bude posledný zmysel tejto obete? V. 10—12.

53. kapitola proroka Izaiáša je nepochybne najjasnejším proroctvom Starého zákona o utrpení Spasiteľa. Tieto slová nám skôr pripadajú ako dejiny než predpoveď a nemožno im nerozumieť. Odhrňajú nám závoj, ktorý zahaľuje tie mnohé židovské slávnosti a obradné služby, a vysvetľujú tú veľkú zmierčiu obeť nášho Pána, ktorá je istotou nášho vykúpenia. Mat. 8, 17 a 1 Pet. 2, 24 vzťahujú tieto proroctvá na Krista. Rovnaké proroctvo čítal etiopský komorník, keď sa Filip pripojil k nemu na ceste. „Vtedy Filip otvoril ústa a počnúc od tohto Písma, zvestoval mu Ježiša.“ Skt. 8, 35.

3. Ako popisuje žalmista okolnosti Ježišovej smrti? Čo bolo predpovedané o Jeho rúchu? Ž. 22, 17. 19; Zach. 12, 10.
4. Ako vystihuje Daniel čas Mesiášovho vystúpenia? Ktorá služba mala skončiť pri Jeho smrti? Dan. 9, 25—27.

Rozkaz o obnovení a vybudovaní Jeruzalema, doplnený dekrétom Artaxerxa Longimana, vyšiel

v jeseni r. 457 pr. Kr. Od tej doby siaha oných 483 rokov do jesene r. 27 po Kr. Podľa proroctva malo toto obdobie siahať až k Mesiášovi, Pomazanému. Roku 27 po Kr. bol Pán Ježiš pri krste pomazaný Duchom Svätým a zanedlho nato začala Jeho kazateľská činnosť. Preto bolo zvestované posolstvo: „Naplnil sa čas!“ „V polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obeť aj obetný dar obilný.“ Na jar r. 31 po Kr. Kristus, pravá obeť, bol obetovaný na kríži. Vtedy sa roztrhla opona chrámová na dve časti, čo bolo znamením, že prestali obete a celá predobrazná služba. Prišla doba, keď pozemské obete prestali mať platnosť.

JEŽIŠ HOVORÍ O KRÍŽI

5. Na čo poukazoval Ježiš s celou vážnosťou a dôrazom za svojej pozemskej činnosti? Mat. 16, 21; Luk. 18, 31—33.

Ježiš videl v duchu udalosti budúcich dní. Prv než vzal na seba ľudskú podobu, vedel, čím bude musieť prejsť pre záchranu stratených. Prv než odložil svoju korunu a kráľovské rúcho, vedel o všetkých bolestiach, ktoré mu ako meč preniknú srdce, vedel o každej urážke a utrpení. Opustil trón, aby sa stal človekom. Videl svoj život od kolisky až po Golgatu a vo vedomí budúceho utrpenia povedal: „Ajhľa, prišiel som, jak mi je v svitku knihy predpísané. Chcem plniť tvoju vôľu, Bože môj, tvoj zákon hlboko je v mojom vnútri.“

6. Čo naznačil Ježiš vo svojom naučení o duchu sebazaprenia a sebaobetovania? Mat. 16, 24, 25; Luk. 14, 27.

Pán Ježiš naznačil svojim učeníkom, že si majú vziať príklad z jeho sebazapieravého života. Kríž pripomínal rímsku moc. Bol to symbol najukrutnejšej a najhanebnejšej smrti. Ale Ježiš tu prikazuje svojim učeníkom, aby vzali svoj kríž a nasledovali Ho. Tieto slová vyjadrovali najväčšie odovzdanie samého seba. Kristus prijal na seba potupu dobrovolne. On sa neradoval zo slávy nebies pokiaľ sme my boli ztratení. Opustil nebeské výšiny a vzal na seba život pohanenia a urážok. My však musíme ísť cestou, ktorou šiel On.

7. Čo chcel Ježiš pre svojich? Ako sa stali Jeho vlastníctvom? Ján 10, 11. 15—18; Skt. 20, 28.

Ako člen ľudskej rodiny bol smrteľný, ale ako Boh, bol zdrojom života pre svet. Mohol sa smrti brániť a nemusel jej podľahnúť; On však položil svoj život dobrovolne, aby vyviedol na svetlo život a nesmrteľnosť. Niesol hriech sveta a jeho kliatbu, obetoval svoj život, aby ľudia nemuseli večne umierať.

PRIPOMIENKA KRÍŽA

8. Čo povedal Ježiš o sebe? Ako môžeme obdržať tento život? Ján 6, 51—56.

9. Čo znázorňuje chlieb a víno pri Večeri Pánovej? Mat. 26, 26—28; 1 Kor. 11, 23—25.

Ježiš sa hodlal obetovať ako obeť za hriech a takto ukončiť obradnú a predobraznú službu, ktorá za štyritisíc rokov poukazovala na Jeho smrť. Ustanovenie Večere Pánovej malo stále pripomínať Jeho obeť a tým mali navždy prestať národné slávnosti Židov.

**10. Ako dlho má byť slávená Večera Pánova?
1 Kor. 11, 26.**

Večera Pánova v Novom zákone má dvojaký význam: Predne poukazuje na kríž, na ktorom Kristus preliat svoju krv, aby nás očistil od našich hriechov a poukazuje tiež na dokončenie slávneho diela.

**11. Čím jedine sa smieme chváliť, ak premýšľame
o význame kríža? Gal. 6, 14.**

Keď sa zahľadíme na ukrižovaného Vykupiteľa, lepšie pochopíme veľkosť a význam obete, ktorú pre nás priniesol Majestát nebies. Postihujeme slávny plán vykúpenia a myšlienka na Golgatu prebúda v nás živé a sväté pocity. Srdce a ústa vzplanú vďakou k Bohu a Baránkovi, pretože v srdci človeka, ktorý premýšľa o Golgate niet miesta pre pýchu a sebazbožňovanie. Premýšľanie o veľkej Spasiteľovej láske zušľachtuje myšlienky, očisťuje srdce a pretvára povahu. Taký človek sa stane svetlom svetu a bude zjavovať Kristovho ducha.

---

4. ÚKOL — DNE 27. LEDNA 1962

Kristova oběť na Golgotě

Zlatý verš: Luk. 23, 46; Mar. 15, 38.

NA DŘEVĚ KŘÍŽE. Všechno, co Spasitel vytrpěl, promlouvá dodnes ke každé lidské duši slovy: Pro tebe nesl Syn Boží tuto tíhu hříchu; pro tebe zlomil moc smrti a otvírá ti brány ráje. Obětoval svůj život z lásky k tobě.

GETSEMANE

1. Kam se odebral Ježíš se svými učedníky v noci před svým ukřižováním? Mat. 26, 36—39.
2. Co musel Ježíš zjistit, když hledal útěchu u svých učedníků? Kterými slovy projevil svou úzkost duše? Kdo jej posilil v jeho duševním boji? Z čeho poznáváme prudkost jeho boje? Mat. 26, 40—42; Luk. 22, 42—44.

Nastal okamžik, který rozhodoval o osudu světa. Ještě teď mohl Kristus odmítnout kalich, který patřil hříšnému člověku. Mohl říci: „Nechť si přestupník odpyká sám svůj trest a já se vrátím k Otci svému.“ Pokušení bylo veliké. Z Ježíšových bledých rtů se vydrala slova: „Otče, nemůže-liť tento kalich minout mne, než abych jej pil, staň se vůle tvá!“

3. Jak byl Ježíš zrazen? Z čeho vidíme, že Kristus měl moc? Jak se zachovali učedníci? Mat. 26, 47—56; Luk. 22, 51.

GABBATA — SOUDNÍ DVŮR

4. Kdo nejdřív vyslyšel Krista a s jakým výsledkem? Jak bylo s ním zacházeno? Jan 18, 13. 19—24; Luk. 22, 63—71.
5. Která falešná obvinění byla vznesena proti Ježíši před Pilátem? Proč byl odeslán k Herodesovi? Jak se zachoval Herodes a jak Ježíš? Luk. 23, 1—12.
6. Kam odeslal Herodes Ježíše a co na to podnikl Pilát? Co se projevilo v jeho zanedbání

povinnosti, zjednat nevinnému Spasiteli spravedlnost? Luk. 23, 13—23; Jan 19, 1—15.

„Aj člověk!“ Těmito slovy Pilát nevědomky vyjádřil tajemství vtělení Krista a naše vykoupení. Jako člověk stal se Kristus členem lidské rodiny a navěky si podrží lidskou povahu. S Kristem bylo zacházeno tak, jak jsme to zasloužili my, aby s námi mohlo být zacházeno, jak zasluhuje On. Byl odsouzen pro naše hříchy, na kterých neměl účasti, abychom spravedlností ospravedlnění byli, na níž nemáme žádného podílu. Podstoupil naši smrt, abychom mohli obdržet jeho život.

- 7. Čím chtěl Pilát dát najevo svou nevinu? Ke kterému hroznému výroku se dali Židé strhnout? Jak docela jinak se zachovali židovští vůdcové o několik měsíců později? Mat. 27, 24. 25; Sk. 5, 28.**

Všichni zvolali: „Krev jeho na nás a na naše děti!“ Toto strašné zvolání došlo až před trůn Boží. Rozsudek, který sami nad sebou vynesli, byl zaznamenán v nebi. Tato jejich prosba došla vyslyšení. Krev Ježíšova přišla na jejich děti i na další jejich potomky.

G O L G O T A

- 8. Kde a jak byl Kristus ukřižován? Kterou modlitbu pronesl Ježíš na kříži? Kdo byl s ním ukřižován? Jak se mu posmívali? Jan 19, 16—18; Luk. 23, 32—37.**

Kristova modlitba za nepřátele vztahovala se na celý svět, na každého hříšníka, od počátku

světa až do jeho skonání. Na všech lpí vina za ukřižování Syna Božího, ale také všem je ochotně nabízeno odpuštění. Ježíšova modlitba dosáhla svého cíle. Získal právo stát se přimlůvcem člověka u Boha.

9. Jaký nápis dal Pilát připevnit na kříž? K čemu to podnítilo Židy? Jan 19, 19—22.

Nápis na kříži podávají evangelisté různě. Víme, že byl napsán ve třech řečech: v hebrejštině, řečtině a latině. Tím snad lze vysvětlit, proč v každé řeči zní trochu odlišně.

Mat. 27, 37: „Totoť jest Ježíš, ten král Židovský“.

Mar. 15, 26: „A byl nápis viny jeho napsán: Král Židovský“.

Luk. 23, 38: Zní jako podle Mar. 15, 26: „Tento jest král Židovský“. Jenom Jan sděluje v kap. 19, 19, co Pilát napsal a dal na kříž. Podává přesné znění v latinské řeči: „Ježíš Nazaretský, král Židovský“. Byla to zákonem předepsaná forma: Jméno zločince, místo jeho původu a jeho zločin.

10. Který přírodní zjev provázel Ježíšovu smrt? Který výkřik se vydral z úst Ježíšových v jeho veliké úzkosti duše? Mar. 15, 33—36.

Kristus zvěstoval celý život padlému světu radostné zvěsti o Otcově milosrdenství a odpouštějící lásce. Nyní však je zatížen strašným břemenem hřichu a nemůže spatřit Otcovu tvář. Jeho pohled nemohl proniknout za brány hrobu. Naděje mu nepředkládala obraz jeho slavného vzkříšení z moci smrti. Neměl potvrzení o tom, že Otec přijal jeho oběť. Obával se, že míra hřichu,

kteřou na sebe vzal, je tak velká, že bude navěky odloučen od svého Otce. Pocítil úzkost hříšníka, až nebude více milosti pro padlé lidstvo. Pocit hříšnosti činil kalich jeho utrpení tak hořký, že zničil srdce Syna Božího.

VÍTĚZSTVÍ V HODINĚ SMRTI

11. Jaké vítězné zvolání splynulo z úst Ježíšových těsně před smrtí? Co se současně přihodilo v chrámě? Jan 19, 30; Luk. 23, 46. 47; Mat. 27, 50—53.

Země se chvěla a třásla pod jejich nohama, vnitřní opona chrámová se roztrhla a svatyně svatých, v níž se Bůh zjevoval, se objevila před zraky lidu. Nebyla již více místem přítomnosti Boží.

V chrámě panoval strach a hrůza. Stínové služby se staly při smrti Ježíšově skutečností. Veliká oběť byla přinešena a cesta do svatyně svatých otevřena. Je to cesta nová, připravená pro všechny. Kající hříšník nemusí již déle čekati na nejvyššího kněze; Spasitel sám jako kněz a přímluvce bude sloužit lidem v nebeské svatyni. „Aj, jduť, jakož v knihách psáno jest o mně, abych činil, ó Bože, vůli tvou.“ Skrže svou vlastní krev vešel jednou do svatyně a vydobyl věčné vykoupění.

Vzkříšení a nanebevstoupení Krista — kříž ve zvěstování apoštolů

Zlatý verš: Gal. 6, 14.

NOVÝ VÝZNAM KŘÍŽE. Hrob nemohl držet Pána života, který praví: „Já jsem cesta, pravda i život,“ neboť v něm byl život. On měl moc také nad smrtí. Ačkoliv učedníci nevěřili v zaslíbení vzkříšení, přední z Židů však v ně věřili a učinili potřebná opatření, aby jej v hrobě zajistili. Satanův plán byl ale zmařen. Římští vojáci byli přemoženi, Kristus vyšel jako vítěz nad smrtí a hrobem.

V Z K Ř Í Š E N Í

1. Kde a kým byl Ježíš pohřben? Mat. 27, 57—60.
2. Kdo se odebral ke hrobu při svítání prvního dne týdne? Mat. 28, 1. 5—8.
3. Koho potkaly ženy, když se rozhodly oznámit radostnou zvěst o Ježíšově vzkříšení jeho učedníkům? Mat. 28, 9. 10.
4. Na čem spočívá naděje našeho vzkříšení? 1. Kor. 15, 17—23.

Vzkříšení a nanebevzetí Ježíše je zárukou vítězství lidu Božího nad smrtí a hrobem. Je rovněž zárukou, že nebe je otevřeno pro všechny, kteří se očistili v krvi Beránkově. Ježíš vstoupil ke svému Otci jako zástupce lidstva. Bůh přijme

k sobě všechny, kteří vyzařují charakter Ježíšův, aby měli podíl na slávě jeho Syna.

N A N E B E V Z E T Í

5. Jak dlouho a proč zůstal Ježíš po svém vzkříšení se svými učedníky? Sk. 1, 3; Luk. 24, 44—48.

Slova Kristova na úpatí hory poukazovala jednoznačně na dokonané dílo vykoupení. Podmínky pro smíření byly splněny, dílo, které měl vykonat, bylo vykonáno. Nyní je na cestě k trůnu Božím, aby nastoupil službu prostředníka.

6. Jak se jmenuje místo, odkud Spasitel vystoupil k svému Otci? Luk. 24, 50. 51; Sk. 1, 9—12.

Spasitel vyvolil k odchodu z tohoto světa místo, které bylo často posvěceno jeho přítomností. Hora Olivetská byla častým svědkem Ježíšových bojů a vítězství. Odtud chtěl Ježíš vystoupit do nebe — a když opět přijde, stanou jeho nohy zase na jejím vrcholku.

N E J V Y Š Š Í K N Ě Z

7. Jaké místo zaujal Kristus po svém nanebevzetí? Sk. 5, 30. 31; Ef. 1, 20. 21.
8. Jaké zvláštní služby se ujal Ježíš v nebi? Žid. 4, 14. 15; 7, 15.
9. Jakou naději mohou mít všichni hříšníci se zřetelem na Kristovu službu v nebi? Jaká jména byla dána Kristu pro tuto službu? 1. Jana 2, 1; Řim. 8, 34; 1. Tim. 2, 5.

Bůh postavil Krista po své pravici jako zástupce lidí. Kristus nás představuje svému Otci jako syny a dcery. Ujímá se všech, kteří jej přijali. Svou krví za ně zaplatil výkupné. Svými zásluhami jim umožnil státi se členy královské rodiny, dítkami nebeského krále. Otec projevuje svou nekonečnou lásku Kristu tím, že přátele Kristovy přijímá jako své vlastní. Je oslaven skrze vtělení, život, smrt a vzkříšení svého Syna. Ve jménu Kristově přicházejí naše prosby před Otce. Kristus prosí za nás a Otec otevírá poklady své milosti, aby nás oblažil a abychom je sdělili jiným.

Z P Ů S O B K Á Z Á N Í

10. Co učinil Pavel středem svého poselství v Korintu, když v Athénách svým rozumovým způsobem kázání docílil jen malého úspěchu? 1. Kor. 2, 2—4; 1, 18. 23. (Srovn. Sk. 17, 22—23.)

Když apoštol zvěštoval evangelium v Korintu, zvolil jinou metodu než v Athénách. Tam se snažil přizpůsobit svým posluchačům.

11. Jaké naučení z utrpení Kristových vyvodil apoštol Petr? 1. Petra 4, 1. 12. 13.

P Ř Í K L A D V U T R P E N Í

12. Kdo je nám příkladem v utrpení podle epistoly k Židům? Žid. 12, 2—4.

Mnozí, kteří vyznávají jméno Kristovo a čekají na jeho brzký příchod, nevědí, co to je trpěti pro Ježíše. Jejich vlastní já není umrtveno, jejich srdce není přetvořeno. Oni sice vypravují, že mají

pokoušení a zkoušky, ale hlavní příčinou jejich zkoušek je jejich vzdorovitě a neobrácené srdce. Mějme na zřeteli stále Ježíše, on je náš vzor, následujme jeho šlépějí. Buďme účastníky utrpení Kristových, abychom s ním měli podíl na slávě, velebnosti, cti i nesmrtelnosti a byli korunováni věčným životem.

---

6. ÚLOHA — 10. FEBRUÁRA 1962

Vykúpenie a zmierenie skrze jeho krv

Základný verš: Ef. 1, 7.

CENA VYKÚPENIA. Kristus sám zaplatil cenu za naše vykúpenie. Len On nás môže oslobodiť z otroctva hriechu a od trestu za prestúpenie zákona. Ak uvažujeme o Božej povahe vo svetle kříža, potom vidíme, ako sa milosrdenstvo, ohľaduplnosť a odpustenie družia so spravodlivosťou. Na tróne uvidíme Toho, ktorý na svojich rukách, nohách a svojom boku nesie známky utrpenia, ktoré znášal pre zmierenie ľudstva. Poznávame Otca, nevýstihnuteľného v podstate, ktorý prebýva vo svetle neprístupiteľnom, ktorý však nás pre zásluhy svojho Syna nazýva svojim vlastníctvom.

PUTÁ HRIECHU

1. Ako si satan podmaňuje ľudí? Ján 8, 34; Rím. 6, 16.
2. Aký je konečný následok hriechu aj keď pokúšenie sľubuje slobodu? 2 Pet. 2, 19.

MOC VYKÚPENIA

3. Čo je zasľúbené všetkým, čo sú v okovách hriechu? Aká vysoká cena musela byť zaplatená za naše vykúpenie? Rím. 8, 21. 23; 1 Pet. 1, 18. 19.

Všetci sú vykúpení za túto nesmierne veľkú cenu. Tým, že Boh dal všetky poklady nebies tomuto svetu a s Kristom nám dal celé nebo, vykúpil vôľu, náklonnosti, myseľ i dušu každého človeka.

4. Čo obsahuje vykúpenie? Ako ho získavame? Ef. 1, 7; Rím. 5, 24. 27.
5. Čo ešte obsahuje vykúpenie okrem odpustenia hriechov? Hoz. 13, 14; Ján 11, 25. 26.

Svojimi slovami ako i činmi označil sa Kristus za pôvodcu vzkriesenia. Aj keď mal sám zanedlho zomrieť na kríži, mal moc nad smrťou, bol víťazom nad hrobom a prehlásil o sebe, že má moc aj právo dať večný život.

SVÄTÝ DUCH A VYKÚPENIE

6. Kto spolupôsobil s Kristom na prevedení plánu vykúpenia? Čo vykonala Ježíšova krv za spolupôsobenia Svätého Ducha? Ján 3, 16; Žid. 9, 14.

Božstvo bolo naplnené súcitom a zľutovaním voči ľuďom. Otec, Syn a Duch svätý navrhli plán vykúpenia.

7. Čo je závdavkom nášho vykúpenia? Ako sa máme zachovať voči tomuto daru? Et. 1, 13. 14; 4, 30.

Tento Duch mal byť daný ako obnovujúca moc, bez ktorej by obeť Kristova bola bezcenná. Duch svätý dodáva účinnosť tomu, čo Ježiš vykúpením pripravil.

ZLUTOVNICA

8. Čo dostávame v Kristovej krvi? Rím. 3, 25.
9. Čo píše ap. Ján o platnosti obete zmierenia?
1 Ján 2, 2; Ján 1, 29.

Zľutovnica je miesto, kde dochádza k prikrytiu a odpusteniu hriechov. S tým sa zhoduje tiež skutočnosť, že zľutovnica, na ktorej trónil sám Boh, bola v deň zmierenia pokropená krvou obete za hriech. Tým bolo naznačené, že u Boha je milosť a plnosť vykúpenia aj keď hriešnik mohol byť podľa zákona odsúdený a zatratený.

10. Ako vyjadruje Písmo sväté hojnosť Božieho odpustenia, ktoré sa nám dostáva vykúpením?
2 Kor. 5, 19; Iz. 44, 22; Mich. 7, 19.

POSOLSTVO ZMIERENIA

11. Komu bolo zvestované posolstvo zmierenia?
Aký príkaz sme obdržali? 2 Kor. 5, 18. 20. 21.
(1 Ján 4, 10. 11.)

Tá drahá krv spôsobila úplné zmierenie. Sme opäť v súlade s Bohom po tom, čo hriech porušil toto spoločenstvo. Hriešnici počujú Božie posolstvo: „Zmierte sa s Bohom!“ Ak chce byť niekto vyprostený z moci hriechu a jeho pút, potom musí veriť v moc Ježišovej krvi. Jeho krv je mocná. Je to divotvorná moc, ktorá môže zachrániť všetky hriechy. „Toho, ktorý nepoznal hriechu,

urobil hriechom za nás, aby sme my boli v Ňom spravodlivosťou, ktorá platí pred Bohom.“ 2. Kor. 5, 21.

---

7. ÚKOL — DNE 17. ÚNORA 1962

Očištění a posvěcení krví Kristovou

Zlatý verš: 1. Jana 1, 7.

OČIŠTĚNÍ OD POSKVRNY HŘÍCHU. V minulém úkole jsme poznali, že Kristus zaplatil za minulé hříchy. To je vykoupení. Ono zahrnuje ospravedlnění, odpuštění a zhlazení vin. Poznali jsme dále, že smírcí krev Kristova přivádí hříšníka znovu do souladu s Bohem. Dnes se učíme, že nás krev Kristova očišťuje od poskvrny hříchu a od vědomí nečistoty, kterou hřích vyvolává v našem nitru. Je to působení Boží milosti při těch, kteří chodí ve světle. Když nám Pán odpustil naše hříchy, dává nám zaslíbení, že nás „očistí od všeliké nepravosti“. Zaslíbené očištění zbavuje duši poskvrny a nečistoty.

Posvěcení se vztahuje na denní život a dotýká se uskutečnění takových vlastností v životě, které připravují člověka pro nebe. Posvěcení nám uděluje svatost Boží. Vyžaduje proto naše úplné oddělení od hříchu a bezvýhradné odevzdání se vůli Boží. Kdo cele naslouchá pravdě, ten ji dosáhne.

NOVÝ DUCH

1. O co ještě prosil žalmista Pána kromě odpuštění svých hříchů? Ž. 51, 3. 4. 9. 12.

2. Kterými slovy popisuje Ezechiel tuto hlubší zkušenost očištění? Co musí být v člověku obnoveno? K čemu uschopňuje Duch svatý člověka? Ez. 36, 25—27.
3. Co působí krev Kristova pro hříšníka? Jaké důsledky vyplývají z vyznání hříchů? 1. Jana 1, 7. 9.

Když nás Kristus osvítí svým světlem, pak poznáváme nečistotu vlastního srdce, sobectví našich pohnutek, nepřátelství vůči Bohu, které poskvrnilo a znetvořilo všechno naše jednání. Potom si uvědomujeme, že naše spravedlnost je jako „roucho nečisté“ a že jedině krev Kristova nás může očistit od poskvrny a obnovit naše srdce podle jeho obrazu.

LIDÉ ČISTĚHO SRDCE

4. Kdo bude přebývat v přítomnosti Boží? Co je cílem přikázání Božích? Mat. 5, 8; 1. Tim. 1, 5a (srovnej Ž. 15. kap.).

Ten, kdo chce jasně rozeznávat duchovní pravdy, musí se vyhýbat nečistým řečem a myšlenkám.

5. Jak dochází k očištění duše? Jaké jsou následky takového očištění? K čemu nás do-sažená čistota povede? 1. Petr. 1, 22; 2. Kor. 7, 1.

Je naší svatou povinností, abychom zachovali chrám svého ducha v čistotě. Jsou-li srdce i mysl zasvěceny službě Bohu a poslušny všem jeho přikázáním, milujeme-li jej z celého srdce, z celé duše a ze všech sil a našeho bližního jako sebe

samého, pak budeme nalezeni věrní v plnění nebeských naučení.

SVATÁ VŮLE

6. Kterými slovy vystihuje Pavel rozdíl mezi očistěním a posvěcením? Jaké požehnané ovoce přináší očistění a posvěcení? Ef. 5, 25—27; 2. Tim. 2, 21.

7. Jaká je Boží vůle při nás? Jaké je Boží měřítko pro posvěcení? 1. Tes. 4, 3. 4; 1. Petra 1, 15. 16. (Ef. 4, 24.)

Svatost není vytržení ducha, nýbrž úplné podřízení své vůle Bohu. To znamená žít z každého slova vycházejícího z úst Božích, činit vůli našeho nebeského Otce, důvěřovat mu, chodit vírou, spo-lehnout neochvějnou důvěrou na Boha a spoči-nout v jeho lásce.

8. Kdo jedině mohl naplnit vůli Boží? Co to znamená pro člověka? Žid. 10, 9. 10; 2, 11.

Kristus vykonal dokonale a provždy vůli Boží, kterou člověk zanedbal činit. V něm jsme posvě-ceni. Kristus přišel na zem, aby činil vůli Otcovu. Když tuto vůli vykonal, stal se dokonalým. Když zemřel na kříži bez viny, obdržel moc udělit nám tuto dokonalost a svatost, které pro nás vydobyl svou obětí. Nyní se můžeme těšit z toho, že „ten, kterýž posvěcuje, i ti, kteříž posvěcení bývají, z jednoho jsou všichni“. Proto se nestydí nazývat jich bratřími.

9. Jaké je znamení posvěčující moci? 2. Mojž. 31, 13.

POSLEDNÍ CÍL

10. K čemu vybízí apoštol, když předem osvědčil, že jsme posvěcováni krví Ježíšovou? Jaké oběti máme Bohu přinášet? V čem se to projevívá? Žid. 13, 12—16.
11. Skrze koho jsou lidé posvěcováni? Řím. 15, 16b; Jan 17, 17. 19.

Náboženství Kristovo znamená více než odpuštění hříchů. Je to odnětí našich hříchů a přijetí darů milosti Ducha svatého. Ono znamená osvícení, radost v Bohu, srdce zbavené vlastního já a požehnané stálou přítomností Kristovou. Vládne-li v duši Ježíš, pak tam je čistota a svoboda od hříchu. V takovém životě je patrná sláva, plnost a dokonalost. Přijetí Spasitele přináší dokonalý pokoj, dokonalou lásku a dokonalou bezpečnost. Krása povahy Kristovy v životě křesťana svědčí o tom, že Bůh v pravdě poslal svého Syna na svět, aby byl jeho Spasitelem.

ÚPLNĚ PŘETVOŘENÍ

12. Co všechno zahrnuje posvěcení člověka? Jakého stupně posvěcení můžeme dosáhnout? 1. Tes. 5, 23.

Posvěcení, které přikazuje Písmo svaté, zahrnuje celou bytost, tělo, duši a ducha. Pavel se modlí za věřící v Tesalonice: „Celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.“ Jindy napomínal věřící: „Protož prosím vás, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službou svou.“ K tomu ovšem musejí věřící zachovat všechny své síly v nejlepším stavu.

Vztah víry ke krvi Kristově

Zlatý verš: Ef. 2, 8.

VÍRA A VYKOUPENÍ. Při uvažování o moci Ježíšovy krve jsme poznali, co bylo vykonáno na kříži pro záchranu a posvěcení hříšníků. Poznali jsme ospravedlnění, očištění a posvěcení, kterých dosahujeme krví Kristovou. V tomto úkole si chceme odpovědět na otázku: „Jak se stávají nabízené dary milosti naším vlastnictvím?“ Hned si vzpomeneme na víru, která nám umožňuje uchopit se záchranné moci v krvi Ježíšově. Proto je nutné zabývat se v tomto úkole podrobněji o vztahu víry k zachraňující moci Ježíšovy krve a přitom mít zejména na zřeteli, jaký podíl má víra na uskutečnění zkušeností, které nám tento předmět poskytuje.

ZÁCHRANA VÍROU

1. V kom je původ naší víry? Čím se stal původcem naší víry? Jaké místo proto zaujímá? Žid. 12, 2.

V zásluhách Kristových a jeho spravedlnosti, které nám jsou pro víru připočteny, dosáhneme dokonalosti křesťanské povahy. Naši povinnost nám ukazují slova apoštolova: „Hleďme při tom na Ježíše jako na vůdce a dokonavatele víry.“ Učiníme-li to, bude naše mysl jasnější, naše víra silnější a naše naděje pevnější. Jeho čistota, jeho láska a oběť, kterou pro nás podstoupil, aby nás

smířil s Bohem, nás zaujme tou měrou, že ne-najdeme žádného důvodu, abychom mluvili o po-
chybnostech a těžkostech.

2. Jak se můžeme stát účastníky záchranné moci Kristovy? Ef. 2, 8. 13; Řím. 3, 24. 28.

Posilňujme v sobě tu prostou víru, která bere
Boha za slovo. Ditky Boží musejí mít víru, která
se umí uchopit Boží moci: „Neboť milostí jsme
spasení skrze víru; a to ne ze sebe, jest to Boží
dar.“ Kdož věří, že Bůh odpouští naše hříchy pro
Ježíše, by neměl přestat bojovat dobrý boj víry
ani tenkrát, když přijdou pokušení. Naše víra
by měla slílit, až bychom svým křesťanským ob-
cováním i svými slovy zvěstovali: „A krev Ježíše
Krista, jeho Syna, očišťuje nás ode všeho hříchu.“

STUPNĚ ŽIVOTA VÍRY

3. Co je prvním stupněm k víře? Nač musí kaž- dý křesťan bedlivě dbát? Řím. 10, 17; Kol. 1, 25; 2, 7.

Především musíme přijít k poznání Boha. Mu-
síme věřit, že je Bůh. Víra se dostaví teprve
tehdy, vezmeme-li Boha za slovo a přivlastníme-li
si skutečnost, že nás Ježíšova krev očišťuje od
každé nepravosti. Musím osobně věřit, že Kristus
nejen na zemi žil a zemřel na Golgotě, nýbrž že
zemřel na golgotském kříži pro mne. Musím věřit,
že tam trpěl pro mé hříchy, že byl zraněn pro
přestoupení mé, že byl potřen pro nepravosti mé
a že v jeho ranách je mé uzdravení. Teprve, když
se nás vědomí těchto skutečností cele zmocnilo,
můžeme vstoupit do zkušenosti vykoupení skrze
víru.

4. Co ještě, mimo poznání, náleží k živé víře? Jak se to projeví? Jaké ovoce to přinese? Gal. 5, 6; 1. Jana 4, 7—12.

5. Jak se zachováme vůči požadavkům a nárokům Božím, bude-li naše srdce naplněno láskou? Jan 14, 21.

Budeme ochotně a horlivě dbát, abychom našli cesty Boží a chodili po nich. I kdybychom se všeho vzdali, co jsme vlastně obětovali? Pouze to hříchem poskvrněné srdce, které Pán Ježíš chce svou krví očistit, a nevýslovnou láskou vykoupit. A přece, tak mnozí váhají přinést tuto oběť! Ó jak zahanbující jest tato skutečnost!

6. Jakou zkušenost nakonec učiní všichni věřící? Podle čeho hodnotí Bůh své dítko? 1. Jan. 5, 4; Řím. 8, 1—4.

PRŮVODNÍ ZJEVY VÍRY

7. Co musí nutně doprovázet naši víru, chceme-li zvítězit? 1. Kor. 16, 13; Ef. 6, 10.

Křesťansky žít znamená nejenom mít trpělivost, přívětivost, dobrotu a tichost. Vedle těchto nezbytných vlastností musí křesťan mít také odvalu, rozhodnost, sílu k činu a vytrvalost.

8. Koho dává apoštol za příklad pokory? Jakého požehnání se dostane těm, kdož dbají této rady? Fil. 2, 5—8; Mat. 11, 28—30.

Pyšný nechť se skloní v pokoře a obměkčí své tvrdé srdce. Nehýčkejte, nelitujte a nevyvyšujte své já. Hleďte na toho, který byl pro naše hříchy

potřen. Hled'te na jeho každý krok, kterým se ubírá k ponížení, aby nás povýšil. To všechno učinil, aby zachránil nás, kteří jsme padli. Proč chceme být stále tak lhostejní, studení, povrchní, pyšní, tak soběstační?

9. Co je zkušebním kamenem naší víry? V čem je víra dokonalá? 1. Jana 5, 1. 2; Jak. 2, 17. 20—22.

To jest ten pravý zkušební kámen. Zůstaneme-li v Kristu a bude-li v nás přebývat Boží láska, potom i naše pocity, myšlenky a veškerá počínání budou se srovnávat s vůlí Boží, kterou zřejmě vyjádřil ve svatém svém zákoně. Tak zvaná víra v Krista, předstírající, že člověk je vyňat z poslušnosti k Bohu, není vlastně vírou, nýbrž pouhým domýšlivým předpokladem.

10. K čemu nás vybízí Vykupitel? Kdy je modlitba účinná? Jan 16, 24; Mar. 11, 24.

Učiň si čas k modlitbě! Modliš-li se, pak pevně věř, že tě Bůh vyslyší. Modli se a věř! Píle a vytrvalost podpírají modlitbu. Snad tvé modlitby nebudou hned vyslyšeny, ale právě tehdy je zapotřebí, abys věřil. Jsi zkoušen, aby se ukázalo, zda máš živou, vytrvalou víru. Kráčeť úzkou cestou víry. Důvěřuj Božím zaslíbením! Ano, právě tehdy je obzvláště nutné věřit.

ZKUŠENOST VÍRY CÍRKVE OSTATKŮ

11. Kterými vlastnostmi se budou vyznačovat ti, kteří očekávají druhý příchod Krista? Žid. 10, 35—39; Zj. 14, 12.

Vítězstvo a spoločenstvo v Kristovej krvi

Základný verš: Zj 12, 11.

JEŽIŠOVO VÍŤAZSTVO JE AJ NAŠÍM VÍŤAZSTVOM. Hneď od stvorenia človeka usiloval satan, aby si ľudstvo podmanil. Starý had, diabol, ktorý zvädzal ľudí, chcel si z nich urobiť svojich otrokov. Jedinou nádejou ľudstva bolo „semeno ženy“, o ktorom hovorí Pismo. Keď však toto zaslúbené semeno prišlo, zdalo sa, že satan zvíťazí. Spasiteľa pribil na križ, zapečatil Ho v hrobe, aby sa Ho zmocnil. Keď však nadišla chvíľa, keď Kristus umiera na Golgate a je ochotný zostúpiť do hrobu, prišla tiež hodina víťazstva pre celý vesmír. „...aby smrťou zničil toho, čo má moc nad smrťou, to jest diabla.“ (Žid. 2, 14.) Tak mohol Kristus svojou preliatou krvou na križi a svojim vzkriesením vyslobodiť všetkých, „ktorých strach pred smrťou zotročoval po celý život“. (V. 15.)

CIRKEV V STÁROČIACH

1. Čo vieme o pôvode duchovného sporu?
Zj. 12, 7—9.
2. Akým spôsobom si našlo zlo prístup k človeku? Aké hrozné následky to malo? 1 Moj. 3, 1—7. 17—19. 23. 24.
3. Aké zaslúbenie dal Boh človeku vo chvíli najväčšej beznádejnosti? Aký cieľ sledoval Boh

tým, že dal stratenému ľudstvu zasľúbenie o semene? 1 Moj. 3, 15; Ján 3, 16.

„Keď bol satan vylúčený z neba, rozhodol sa, že ovládne zem. Keď zviedol a premohol Adama a Evu, veril, že svet bude jeho vlastníctvom. Boh však dal svojho vlastného, drahého Syna, aby niesol vinu za previnilé ľudstvo a ukázal cestu, po ktorej sa budú môcť navrátiť do svojho rajského domova. Kristus to podstúpil, aby vykúpil človeka a vyrval svet z ruky satanovej. Veľký boj, ktorý začal v nebi, sa mal ukončiť na našej zemi práve tam, kde satan chcel uplatniť svoje uchvatiteľské nároky.“ — EGW.

4. Za akých okolností prehlásil Kristus, že víťazstvo je zaistené? Čo zapríčinilo toto víťazstvo? Ján 19, 30; Zj. 12, 10.

Ježišov život na zemi skončil, len čo splnil dielo, pre ktoré prišiel na tento svet. Posledným dychom zvolal na kríži: „Dokonané je!“ Boj skončil. Medzi anjelmi zavládla veľká radosť, keď Ježiš ako víťaz vztýčil svoju zástavu na večných výšinách. Celé nebo jasalo nad mohutným víťazstvom Vykupiteľa. Satan bol porazený.

PREMÁHAJÚCA SILA

5. Proti komu satan obzvlášť sústreďuje svoj hnev? Ktoré dva články viery podnecujú jeho hnev? Zj. 12, 17; 14, 12.
6. Čím môžeme satana premôcť? Zj. 12, 11; Rím 8, 35—39.
7. Možno v tomto svete dosiahnuť víťazstvo nad briechem? Ako ho môžeme dosiahnuť? 1 Kor. 15, 57; 1 Ján 5, 4.

Úspešne premáhať hriech môžeme len vierou v Krista a mocou Božieho ducha, prebývajúceho v srdci človeka. Kresťan síce pocíti zvod hriechu, ale bude proti nemu ustavične bojovať. Tu je potrebná Kristova pomoc. Ľudská slabosť sa spojí s Božou mocou a viera zvolá. „Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo v našom Pánu Ježiši Kristu!“ (1. Kor. 15, 57.)

OBECENSTVO S KRISTOM

8. Ako sa dostali k Bohu tí, čo boli kedysi vzdialení? Ef. 2, 12. 13.
9. Čo môže očakávať veriaci, keď nasleduje svojho Majstra? 1. Pet. 4, 12—14; Fil. 1, 29.
10. Aké skúsenosti sú zaslúbené spoludedičom Kristovým? Rim. 8, 16—18.

Boh nevedie svoje dievky inak, než ako by si priali byť vedené, keby videli hneď na počiatku koniec a poznali veľkosť úlohy, ktorú konajú ako Boží spolupracovníci.

VÍŤAZSTVO V KRISTU

11. Ktoré slová vystihujú budúcnosť tých, čo ochotne znášali utrpenia pre Krista? Zj. 7, 13—17.

Služba krve Kristovy

Zlatý verš: Žid. 9, 14.

ODPOVĚDNOST ZA SLUŽBU: Kristus podřídil celý svůj život svému dílu, oné velké úloze vykoupení, kterou přišel vykonat. Jeho učedníci mají prokázat stejnou oddanost, sebezapření, radost k oběti a ochotu podřídít se požadavkům slova Božího.

Ten, kdo přijme Krista za svého spasitele, obdrží také touhu k jeho službě, v níž poznává velikou přednost. Se zřetelem na to, co Bůh pro nás vykonal, je jeho srdce naplněno vroucí láskou a vděčným obdivem. Své uznání se snaží projevit ochotou dát do služby Boží všechny své schopnosti. Touží po tom, aby svou lásku ke Kristu prokázal svým bližním i za cenu námahy, těžkostí a obětí.

Skutečný spolupracovník Boží bude stále usilovat oslavovat svého Pána podle svých nejlepších sil, bude činit spravedlnost a rozvíjet své schopnosti. A každou práci, kterou dělá, bude dělat ze všech svých sil jako Bohu.

SLUŽBA V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

1. K čemu nás Pán povolal? Jaká odpovědnost je nám tím uložena? 1. Petr. 2, 5. 9.

Nový zákon nazývá právě křesťany „královské kněžstvo“. Proč? Poněvadž vírou máme bezprostřední přístup ke Kristu, přinášíme mu denně oběti chvály a můžeme prosit i za jiné. Aby se

Kristus mohl stát naším nejvyšším knězem, obětoval se za naše hříchy. To však my nemůžeme učinit. Jsou ale jiné kněžské úkoly, které konáme a můžeme je pokládat za povinnost i přednost. Jsou to „duchovní oběti“, které se líbí Pánu. Kadidlo, které znázorňovalo upřímné modlitby dítek Božích, děkovné oběti, svícný, chleby předložení, snopek obracení a mnoho jiných jednotlivostí znázorňovalo duchovní život lidu.

2. Co očekává Bůh od kněžské služby svých následovníků? 3. Mojž. 10, 3; Iz. 52, 11.

Kněží byli ve staré smlouvě odděleni pro svatou službu. Byli to posvěcení mužové, kteří všechen svůj čas i své síly věnovali službě v chrámu. To se vztahuje na všechny, kteří vyznávají jméno Kristovo, ale zejména na ty, kdož bezprostředně konají dílo Boží a „nosí nádobí Hospodinovo“.

3. Čím bylo toto posvěcení umožněno? Jaká rada je dána těm, kdož vstupují do této zkušenosti? Žid. 10, 10. 19. 22. 23.

Ať se nikdo nedomnívá, že plná Boží požehnání jsou pro něho nedostupná. V Kristově krvi je moc. Máme ujištění, že když k němu přistupujeme v plné víře a s upřímným srdcem, pak naše srdce dochází v Kristu očištění. Působíme-li jako kněží Páně, pak ať naše slovo i příklad je požehnaním pro druhé.

NA STEZKÁCH SLUŽBY

4. Jakým zvláštním způsobem nás uschopňuje krev Kristova k službě? Žid. 9, 14.

5. Kdo podle slov Ježíšových vstoupí do království nebeského? Mat. 25, 34—40.

Ten, kdo poznal význam vykoupení pro sebe a své bližní, bude chodit vírou.

6. Které podobenství nám ukazuje naši odpovědnost za bližní? Kdo je náš bližní? Luk. 10, 29—37.

7. Co nám dal Ježiš svým životem? Ke komu nás povedou jeho šlépěje? 1. Petr. 2, 21; Mat. 11, 5.

Nemusíme odejít do Nazareta, do Kafarnaum nebo do Betanie, chceme-li chodit ve šlépějích Ježíšových. Nacházíme je všude tam, kde lidé potřebují potěšení.

VE SLUŽBĚ PŘÍMLUVY

8. Jakou nanejvýš účinnou službu může konat každý věřící? Za koho se máme modlit? Ef. 6, 18; 1. Tim. 2, 1. 2.

Proč věřící neprojevují hlubší a vážnější zájem o své bližní, kteří jsou bez Krista? Proč se nespojí dva nebo tři na modlitbě a neprosí o spásu některého člověka? Kéž by se všemožně snažili přivést duše ke Kristu!

9. Jaký příklad nám dal Ježiš svou přímluvnou modlitbou? Jan 17, 9. 15. 20.

10. Kterými slovy nás ujišťuje Mistr, že naše modlitby budou vyslyšeny? Mat. 7, 7; 21, 22; Jan 14, 13.

ODPLATA ZA SLUŽBU

11. Co zaslibuje Pán těm, kteří svěřených darů věrně používají? Mat. 25, 21; Dan. 12, 3.

Pán má veliké dílo, které musí být vykonáno. V budoucím životě dá největší odměnu tomu, kdo zde nejvěrněji a nejochotněji sloužil.

12. Co všechno má Pán v patrnosti? Kdo odplatí každou přívětivost? Mat. 10, 42; Přísl. 19, 17.

Bůh čte každou myšlenku a má v patrnosti každou službu. On požehná všechno, co konáme v upřímnosti pro podporu jeho díla. Číše studené vody, která je podaná ochotně a z lásky, působí dobro již zde a nezůstane bez odměny na věčnosti.

---

11. ÚKOL — DNE 17. BŘEZNA 1962

Kristova služba v nebeské svatyni

Zlatý verš: Žid. 10, 19. 20.

NÁŠ VELEKNĚZ: Když Kristus po svém utrpení vstoupil na nebesa, posadil se na pravici Boží, aby sloužil jako náš nejvyšší kněz v nebeské svatyni. Tuto službu mohl konat jen proto, že měl co obětovat, totiž svou drahou krev. V dnešním úkolu se budeme učit o velekněžské službě Kristově před trůnem Nejvyššího.

Služba Spasitele v nebeské svatyni je dvojitá. V prvním oddělení nebeské svatyně koná dílo našeho prostředníka a ve druhém oddělení slouží jako náš zástupce v hodině soudu. Jeho krev má neobyčejný význam pro službu v obou odděleních. Pro krev Kristovu jsou nám hříchy napřed odpuštěny a pak úplně zhlazeny. Dítka Boží budou

stát před svým nebeským Otcem bez poskvrny, jako by nikdy nebyly zhřešily. Krví Beránkovou jsou zapečetění pro nebe.

VE SVATYNĚ

1. Jakou službu započal Kristus pro své děti po svém vzkříšení a nanebevzetí? Řím. 8, 34; Žid. 9, 24.
2. Kde koná Kristus tuto službu pro své děti? Co přinesl pro nás? Co to pro nás způsobilo? Žid. 6, 19. 20; 9, 12.

Úlohu kněze, který konal denní službu, bylo přinášet krev oběti za hřích a vůni kadidla, která vystupovala s modlitbami Izraele. Tak i Kristus uplatňoval před svým Otcem svou krev pro hříšníky a přinesl mu zároveň vzácnou vůni své spravedlnosti s modlitbami kajících věřících. Po osmáct století tato služba pokračovala v prvním oddělení svatyně. Krev Kristova, prolitá ve prospěch kajících hříšníků, zajistila odpuštění a přijetí u Otce; avšak jejich hříchy stále zůstávaly v knihách záznamů.

„HODINA SOUDU JEHO“

3. Proč mělo začít očišťování svatyně? Dan. 8, 14; Zj. 14, 7.

Jako v předobrazné službě bylo na konci dílo očišťování, tak dříve než bude ukončeno dílo Kristovo pro spásu lidí, koná se dílo očišťování pro odstranění hříchů ze svatyně v nebi. To je ta služba, která začala po uplynutí oněch 2300 dní. V té době, jak je předpověděno prorokem

Danielem, vstoupil náš velekněz do svatyně svatých, aby vykonal poslední část svého slavnostního díla, aby očistil svatyni.

4. Vylič zahájení vyšetřujícího soudu v nebi! Na čem jsou založeny rozsudky tohoto soudu? Dan. 7, 9. 10. (Mal. 3, 16.)
5. Kterými slovy popisuje Daniel příchod Krista před svého Otce? Co přijal Kristus během onoho soudu? Dan. 7, 13. 14.

Příchod Kristův zde popsany není jeho druhý příchod na zem. On přichází k Starému Dnu v nebi, aby se ujal vlády a slávy, jež mu bude dána, až skončí své dílo prostředníka. Jest to tento příchod, jenž byl předpověděn v prorocství, že má nastati po uplynutí 2300 dnů, t. j. roku 1844, a nikoli jeho druhý příchod na zem. Provázen anděly nebeskými, vstupuje náš velekněz do svatyně svatých, a tam se objevuje v přítomnosti Boha, aby ukončil svou službu ve prospěch člověka, aby vykonal dílo vyšetřujícího soudu a vykonal očištění všech, kdož v něho věřili.

6. Podle čeho bude člověk hodnocen na Božím soudu? Kaz. 12, 13. 14; Jak. 2, 12.

NÁŠ PROSTŘEDNÍK PŘED BOHEM

7. Kdo zastupuje hříšníky na Božím soudu? Jakou službu pro ně koná? 1. Jan. 2, 1. 2; Žid. 7, 25.
8. Co se stane se jmény těch, kteří nevyznali své hříchy a nedosáhli odpuštění? 2. Mojž. 32, 33; Ez. 18, 24.

— Náš obhájce začne s těmi, kdož nejdříve žili na zemi, předloží případy každého následujícího pokolení a skončí žijícími. Každé jméno bude uvedeno, každý případ důkladně vyšetřen. Jména budou přijata, jména budou zavržena. Když někomu zbudou v knize záznamů hříchy nevyznané a neodpuštěné, bude jeho jméno vymazáno z knihy života.

9. Jaké podivuhodné ujištění je dáno všem, kteří zvítězili nad hříchem? Jak bude jejich případ u soudu projednáván? Iz. 43, 25; Zj. 3, 5.

Všichni, kteří opravdu litovali hříchů a vírou se odvolávali krve Kristovy jako očištné své oběti, obdrželi odpuštění ke svým jménům v knihách nebeských. Poněvadž se stali účastníky spravedlnosti Kristovy, a bylo shledáno, že jejich povahy jsou v souladu se zákonem Božím, budou jejich hříchy vymazány a oni obdrží život věčný.

CESTA NOVÁ A ŽIVÁ

10. Která smírčí oběť otevřela spravedlivým cestu novou a živou? Žid. 10, 19. 20.

Kristus žádá, aby všem, kdož zvítězili skrze jeho krev, byly odpuštěny hříchy a aby byli uvedeni do ráje a korunováni s ním.

11. Co mluví Písmo o úplném odstranění hříchu ze srdce spravedlivých? Jer. 50, 20; Juda 24.

KONEC SOUDU

12. Jakou naléhavou radu dává Spasitel se zřetelem na závažnost vyšetřujícího soudu? Mar. 13, 33. 35—37; Zj. 22, 11. 12.

Konečný súd bez Ježišovej krvi

Základný verš: Žid. 10, 29.

MILOSTĚ LEN V ZMIERČEJ KRVI KRISTOVEJ. „Je hrozné upadnúť do rúk živeho Boha.“ (Žid. 10, 31.) To platí obzvlášť vtedy, keď hriech odlúči človeka od Boha a človek pohrdne krvou, jediným to prostriedkom, ktorý ho môže zachrániť. Pri konečnom súde niet už milosti, lebo spravodlivosť a milosť sa môžu stýkať len v krvi. Hriešnici môžu dosiahnuť záchrannú milosť len vtedy, keď o ňu prosia. Tí, ktorých prípad príde pred zmienený druhý súd, pohrdli milosťou a netúžia po bezhriešnosti a čistote nebies. Budú preto súdení podľa svojich skutkov zaznamenaných v knihách. Vykúpení budú mať podiel na tomto súde, v ktorom ide o osud všetkých bezbožných ľudí, padlých anjelov a satana.

SPRAVODLIVOSŤ BOŽIEHO SŮDU

1. Čo sa stane pri Kristovom príchode? 1. Tes. 4, 16. 17; Iz. 24, 1—6.
2. Aký osud čaká satana? Zj. 20, 1—3; 3. Moj. 16, 21. 22.

Teraz nastane udalosť, predznačená v poslednej slávnostnej službe v deň očisťovania. Keď bohoslužba vo svätyni svätých bola ukončená a hriechy Izraela boli zo svätyne odstránené obetnou krvou za hriechy, tu bol druhý, živý kozol predvedený pred Hospodina. Velkňaz nad ním vyznával „všetky neprávosti synov Izraelových a všetky ich prestú-

penia čo do všetkých ich hriechov“. Podobne keď dielo očisťovania v nebeskej svätyni bude ukončené, v prítomnosti Boha, nebeských anjelov a vykúpených zástupov budú hriechy Božieho ľudu vložené na satana. On bude prehlásený za vinníka všetkého zla.

3. Akú úlohu dostanú spravodliví v nebi? Koho budú súdiť? 1. Kor. 6, 2.

Spoločne s Kristom súdi ľud Boží nekajúcich hriešnikov a zrovnávajú ich skutky s pravidlom Božieho slova.

4. V čom spočíva vina nekajúcich? Žid. 10, 29.

5. Ktoré vlastnosti Božie sa zjavia v hodine súdu? Možno počítať pri tomto súde s milosťou? Žid. 10, 26—28. 30. 31; Nah. 1, 2. 3; Jak. 2, 13.

6. Odkiaľ vieme, že Božie opatrenie proti nekajúcim nie je v rozpore s Jeho milosrdenstvom? 2. Moj. 34, 6. 7.

7. Akú úlohu prevzal Kristus od Otca? Ján 5, 22. 26. 27.

8. Kto bude súdený a podľa čoho? Zj 20, 12. 13.

PRED BOŽÍM SÚDOM

9. Bude sa môcť niekto pred Božím súdom nejak vyhovárať? Iz 34, 1. 2; Zj. 2, 26. 27.

Podľa Mat. 25, 32 bude dobro oddelené od zla. Po tomto oddelení Boh už nebude ponúkať milosť. Pokiaľ ju ponúka a volá k pokániu, nebeské knihy nie sú ešte zavreté. Len čo budú prekročené

hranice, ktoré stanovil Boh, prejaví sa Jeho hnev. Knihy budú zavreté a bude koniec Božej zhovievavosti. Prímluvnej milosti už viac nebude.

10. Čo prijme Kristus od Otca? Dan. 7, 14. 27.
11. Aký ďalší obraz videl prorok na ostrove Patmos? Zj. 20, 7—9. 11. 12.
12. Ktoré udalosti budú potom nasledovať? Zj. 20, 9b. 10. 13—15.
13. Aké pozvanie posielala Boh priestupníkom? Ako sa stavia Boh k utrpeniu hriešnika? Ez. 18, 31. 32.

---

13. ÚKOL — DNE 31. BŘEZNA 1962

Nebeská radost

Zlatý verš: Zjev. 7, 13. 14.

NÁROK NA NEBESKOU RADOST:
V tomto úkole budeme uvažovať o tom, jak krev Kristova opravňuje vykoupené zaujmout místo v nebi.

NOVÉ NEBE A NOVÁ ZEMĚ

1. Co viděl prorok jako vyvrcholení plánu vykoupení? Zj. 21, 1. 6. 7.
2. Jak se splní Boží úmysl se stvořením světa? Iz. 45, 18; Ž. 37, 29.

Bůh stvořil zemi proto, aby na ní přebývali svatě a šťastně bytosti. Tento cíl bude splněn, až bude země obnovena mocí Boží, oprostěna od hříchu a bolesti a až se stane věčným příbytkem vykoupených.

3. Jak dalece si můžeme učinit představu o odměně spravedlivých? 1. Kor. 2, 9.

4. Co praví Písmo o tom, jak budou vykoupení trávit věčnost? Iz. 51, 3; 65, 19. 21. 22.

Tam bude rozvinuta každá schopnost a každé nadání se prohloubí.

PŘEDMĚT POZNÁVÁNÍ A CHVALOZPĚVU

5. Co budou vykoupení opěvovat? Zj. 5, 9.

Kristův kříž bude po celou věčnost předmětem uvažování a opěvování vykoupených. V oslaveném Kristu budou vidět ukřižovaného Krista. Nikdy nezapomenou, co pro ně učinil.

6. Co chce Pán zjevit podle svého zaslíbení ve věku budoucím? Ef. 2, 6. 7.

Léta věčnosti budou přinášet bohatší a ještě slavnější zjevení Boha a Krista. S postupující známostí se bude rozmáhat láska, úcta a štěstí. Když Ježíš otevře před vykoupenými bohatství vykoupení a úžasná vítězství ve velkém sporu se satanem, tu srdce vykoupených se zachvějí ještě vroucnější oddaností.

7. V jakém rozsahu budou vykoupení zpytovat „moudrost Boží“? Ef. 3, 9—11.

8. Co jedinečně bude připomínat lásku Kristovu projevenou na kříži? Zach. 13, 6.

Zbývá pouze jediná památka: náš Spasitel ponese na věky známky svého ukřižování. Na jeho zraněné hlavě, v jeho boku, na jeho ruku a nohou jsou stopy ukrutného díla, způsobeného hříchem.

9. Kterým očišťujícím prostředkem zbilili vykoupení své roucho? Zj. 7, 9. 13. 14.
10. K čemu nás apoštol nabádá se zřetelem na Kristův nekonečný dar? Ef. 3, 17—19.
11. Jak se mají zachovat křesťané, kteří počítají se splněním zaslíbeného vykoupění? Luk. 21, 36; Zjev. 3, 10; 22, 7. 12.

12. Komu jediné náleží čest a sláva za požehnané dílo krve Kristovy? Juda 24. 25; Zj. 5, 12. 13.

Kristus uvidí výsledek své práce a svou odměnu, onen veliký zástup, kterého nikdo nemohl sečísti a který postaví „před obličejem slávy své bez úhony veselím“. On, který nás vykoupil svou krví a jehož život je pro nás pln ponaučení, „uzří užitek z práce své, jimž nasycen bude“.

Vítězné zpěvy pojí se s hudbou andělských harf, a nebesa přetékaají radostí a chválou. Láska zvítězila. Nebesa mohutně pějí: „Tomu, který sedí na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků!“